

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

44 Rector non est reddituum bonorum Ecclesiasticorum dominus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

- Centur. 1, distinctione 67, n. 16. ubi subdit quod faciens huiusmodi locationem domino inconsulto cadit æquè, ac si alienasset, numero 18, & Alexander *conf.* 164, vol. 2.
- 38 Emphiteuta ꝑ inivit pactum cum domino directo, quod non possit expelli, etiam, si nunquam solveret canonem, aliaque plura facta fecit contra communes juris regulas. Quæritur an dicta pacta, & conventiones valeant, & primò est præsupponendum, quod duplex sit emphiteusis, nempe ecclesiastica & laicalis. Conventio autem cum domino temporali de emphiteusi seculari facta, quod propter canonis solutionem nunquam devolvantur, nec emphiteuta expelli possit, valet, quia pacta sunt servanda, l. pen. C. de pact. in term. gloss. in l. 2. ver. expellere, vers. respò deo, & ibi Ias. post alios, qui testatur dictam gloss. communiter esse receptam, C. de jur. emphit. num. 118, Specul. de loc. & emphit. §. nunc aliqua, num. 112.
- 39 Pactum etiam ꝑ inter Rectorem ecclesie, & laicum, in instrumento emphiteutico appositum, quod res emphiteutica non incidat in commissum arguendo à Fisco ad ecclesiam, valere, & esse servandum tenet Bart. in l. fundi, num. 2, C. de fund. patr. lib. II. quem sequitur Ias. d. l. 2. num. 119.
- 40 Sed alienatio ꝑ bonorum ecclesiasticorum est de Papæ reservatis per d. extravag. ambitiose de reb. Eccl. non alien. cap. non liceat Papa, & ibi Archidiaconus. 12, quæst. 2. & Navar. in tract. de spol. cleric. §. 2. num. 1, tom. 2. Vnde cum Prælati non possint bona ecclesiastica emphiteuticare, etiam pacta in instrumento contra juris
- dispositionem apposta non valent, ut infra patebit.
- 41 Valet ꝑ tamen emphiteutica concessio cum clausula pro se, & quibus dederit, quo casu poterit emphiteuta etiam irrequisito domino eadem bona emphiteutica alienare, ut est communis opinio de qua testatur Dec. in *conf.* 164 num. 3. vers. secundo respondetur, quem sequitur Clar. sent. lib. 4. §. emphiteusis, quæst. 13. vers. ulterius quæro. Quæ opinio est vera, & ab ea in iudicando non est recedendum, quando agitur de emphiteusi seculari: quia ꝑ dummodo pacta non sint contra substantiam aliâ naturam contractus; etiam quod sint contra accidentalibus contractus, valent Bar. in l. 2. num. 6, & ibi Ias. num. 118. & 119. C. de jur. emphit. & Specul. lib. 4. par. 3. de loc. & emphit. num. 112. ratio est: quia
- 42 ꝑ cum laicus sit dominus bonorum suorum, super illis pacta sibi bene visa apponere potest, cum quilibet jure suo si moderator, & arbiter l. in re mandata, C. mand. & l. sed, & si lege §. consuluit, ff. de petit. heredit. & propterea pater potest omnia bona sua vendere, & proicere in mare, non obstante præjudicio liberorum, gloss. in l. 1. vers. ex duobus, C. de off. don. & Cravet. in *conf.* 217. num. 1. & 2. par. 2.
- 44 Prælati verò ꝑ & ecclesiarum Rectores non sunt Domini bonorum ecclesiasticorum, ut probavi supra sub num. 6. quinimò nec habent dominium de redditibus ipsorum, cum nec de his eorum arbitrio disponere possint, sed, qui ad congruam sustentationem superflui, in usus pauperum distribui debeant cap. rec. Ecclesia, & cap. nulli Episcoporum, & cap.

ſi privatam ea 12. quaſt. 1. concil. Trident. in cap. 1. §. omnino de reform, ſeſſ. 25, & Navar. in tract. de reddit, Eccleſ, quaſt, 1, mon, 40, num, 11,

- 45 Emphiteuſis enim ꝑ eſt quædam alienationis ſpecies, Bart. poſt gloſſ. in l. Codi-
cillis §. conſtitutio nu. 3 ff. de leg, 2, cap, nul-
li de reb, Eccl, non alien, Alexand. in conſ, 104, num, 5, lib, 3, & Bero in conſ, 91, nu,
46 11. Et ꝑ emphiteuſis, livellum, locatio
perpetua, & ſimilia ſunt ſimoniaca, quæ
omnia ſub eodem verbo emphiteuſis
continentur, licet in aliquibus differant,
Bart. in l. finita, §. ſi de vectigalibus, nu, 9,
& 10, ff, de damn, infect, & Iaſ. in l. 1, nu,
41, & 42, C, de jur, emphit, ac bonorum
eccleſiaſticorum alienatio eſt de Papæ re-
47 ſervatis ex ſupra allegatis, Vnde ꝑ quid-
quid tenuerint Bald, & Iaſ. ſupra citati,
arguendo à fiſco ad eccleſiam, eorum
opinio, ubi agitur de emphiteuſi eccle-
ſiaſtica, non ſubſiſtit, nam Bart. Accur.
Cyn. Spec. Hoſt. & Io, And, quos citat,
& ſequitur Iaſ. in l. 2, num, 118, & 119,
C, de jur, emphit, floruerunt ante Ponti-
ficatum Pauli II. à quo emanavit dict. ex-
travag. ambitioſa de anno 1468. quam
nec Iaſ. ipſe vidit, quare dictorum do-
ctor. opinio cū ſemper bonis eccleſiaſticis
ab eodem Paulo II. per dictam conſtitu-
tionem aliter poſtea fuerit cautum, eſt
reprobata, quia huiusmodi opinionis
fundamenta, ſi quæ exiſtabant per eandem
perpetuam conſtitutionem funditus fu-
runt verſa.
- 48 Cum enim, ꝑ ut dictum fuit, bonorum
eccleſiaſticorum alienatio Pontifici ſit re-
ſervata, nullo modo rectores eccleſia-
rum poſſunt illa per infeudationem, vel
contractum emphiteuſicum, eodem in-

conſulto, diſtrahere, ut in eadem extra-
vaganti ibi, necnon infeudationem, vel
contractum emphiteuſicum, præter-
quam in caſibus à jure permiſſis in dict,
cap, non libeat Papa l, 12, quaſt. 2.

49 Nec pacta ꝑ qualiſcumque in inſtru-
mento contra juris communis diſpoſitio-
nem appoſita ſervare tenetur: Eſt enim
à jure prohibitorium pactum, quod, ob non
ſolutionem canonis emphiteuſa expelli
non poſſit, quoniam ꝑ ceſſante per bien-
nium, etiam quod emphiteuſa non fue-
rit interpellatus, cū hoc caſu dies ſta-
tuta pro homine interpellat, juſte petere
expelli, prout etiam in caſu venditionis
domino irrequiſito, ut cap, ſin, de locat,
ubi etiam Abb. num, 13, l. ſin. C, de jur,
emphit, & Dec. in conſ, 164, num, 1, verſ. ſe-
cundo principaliter verba enim extra-
vagantis ſunt clara ibi, in caſibus à jure per-
miſſis excludentes omnia, quæ à jure
prohibentur, & conſeſiones aliter factæ
nullius ſunt roboris, vel momenti, ut in
eadem extravag. §. ſi quis autem, etiam ſi
fuerint pacta juramento firmata; quia ꝑ
juramenta contra conſtitutiones Apoſto-
licas facta ſunt illicita, & non ſervanda,
cap, ſignificavit, & cap, gravis de conſ. Bero
in cap, ſi quis præſbiterorum num. 23. de reb.
eccl. non alien. & in terminis alienationis
bonorum eccleſiaſticorum, idem Bero.
conſ, 92, num, 1. 2. 5. & 7, vol, 1, Aret.
conſ, 114, num, 3. & 4. Rodan. de reb.
eccl. non alien. quaſt. 29. num, 9.

Quando autem Pontificis autoritate
facta ſit emphiteuſis conſeſſio, ut fieri
ſolet in forma, ſi in evidentem, juxta
diſpoſitionem dictæ extravagantis ambi-
tioſæ, quæ ut plurimum in litteris Apo-
ſtolicis inferitur, tunc minimè eſt dubi-
tandum.